

2) Богъ направилъ челоѡѡкъ-тѡ въ свой-тѡ си образѡ съ знаніе и святость, и му далъ власть надѡ землѡж-тѡж. Той го направилъ правѡ, съ ясенѡ умѡ и съ чисто сѡрдце. Той былѡ съѡвршенно сѡщество. Богѡ като погледнѡлѡ дѡло-то си, казалѡ че было тѡвѡрдѡ добро. Челоѡѡкъ-тѡ былѡ славно и свято сѡщество когато го направилъ Богѡ.

3) Челоѡѡкъ-тѡ былѡ направенѡ мѡжѡ и жена. Жена-та станѡла отѡ мѡжѡ-тѡ и за мѡжѡ-тѡ ; и тоя пѡрѡвѡ бракѡ на прародители ни ѡ примѡрѡ на всичкы-ты истинны бракове за потомцы-ты имѡ.

4) Богѡ далъ на челоѡѡкъ-тѡ свѡтъ-тѡ като негова принадлежность ; отѡ това ные владѡемѡ надѡ животны-ты. Тѡ ся боѡжѡтѡ отѡ насѡ. Но ные трѡбуѡ да гы владѡемѡ мило-стиво, и да употребляѡме свѡтъ-тѡ и нѡща-та които сѡ въ него, както ѡ угодно Богу.

5) Пѡрѡвый-тѡ день, когото челоѡѡкъ^{си} преминѡлѡ на землѡж-тѡж былѡ сѡббота. Той го преминѡлѡ съ Бога, и съ това Богѡ го научилѡ, че негова-та пѡрѡва, най высока и най добра работа ѡ да Го обыча и да Му ся покланя.

Така ные трѡбуѡ да ся покланяѡ на Господа, Създатель-тѡ си, и да считаме за пѡрѡвѡ най высокѡ и най добрѡ нашѡ ра-ботѡ да обычаѡме Господа и да Му ся покланяѡме.